

Blogg fra Ingvild Andresen

Foto: Martin Litwicki

Evnen til å reflektere var ikke på langt nær like god da som nå. Men turen gjorde inntrykk på en 13-åring. Jeg husker spesielt godt ei jente vi møtte på et barnehjem. Hun var på min alder, og hadde blitt solgt av foreldrene og misbrukt av voksne mennfolk. Historier som denne gjorde noe med meg, og jeg hadde problemer med å legge det bak meg i tiden etter turen til Rajshahi. Jeg syntes det var urettferdig at vi i Kristiansand hadde det så mye bedre enn mange av de menneskene jeg møtte i Rajshahi. Utgangspunktet vårt ble umulig å sammenlikne, og det følte veldig urettferdig.

Selv om årene gikk, følte jeg meg ikke ferdig med Rajshahi. I 2015 startet jeg sammen med Tove Welle Haugland en informasjonskampanje vi valgte å kalle «Venner deler». For målet var å gjøre vennskapsbyen Rajshahi mer kjent blant egne innbyggere. Vi arrangerte konserter og kunstutstillinger, samt blogget på KRSby. I den sammenheng fikk jeg mulighet til å dra tilbake til Rajshahi, 12 år etter forrige gang.

Det ble på mange måter et spesielt besøk. Vi ble møtt med enorm kjærlighet, samtidig som det var umulig å ikke legge merke til korrupsjon og mannssjåvinisme som regjerte på høyt hold. Bangladesh er et land i utvikling, men det er ingen tvil om at denne ukulturen setter en bremse. Den dagen kvinner blir løftet fram og skillene mellom rik og fattig har blitt jevnere, er den dagen landet virkelig vil blomstre. Når og om det faktisk vil skje vet man jo ikke, men det er dette man bør strekke seg etter.

«Vennskapet mellom Kristiansand og Rajshahi er unikt fordi to svært ulike byer får mulighet til å lære og påvirke hverandre. Kunnskapsutveksling skaper utvikling som igjen kan skape positive endringer.»

Da Ingvild Andresen (28) skrev denne bloggen på forsommeren i år, var hun sykepleier på nyfødt intensivavdeling ved Rikshospitalet i Oslo. Da planla hun å ta fatt på mastergrad i global helse i Bergen fra høsten av.

Som 13-åring fikk jeg være med på en reise utenom det vanlige. Jeg var en av to elever som fikk reise til Rajshahi for å representere elevene i Kristiansand kommune. Lite visste jeg at denne opplevelsen skulle prege meg for resten av livet.

Blant mange minner er kjøreturene i den vanvittige trafikken, lukten av kloakk som fulgte etter oss hvor vi enn gikk, og folkehavet som det var umulig å komme seg unna. Det kan ikke forklares, det må oppleves.

Foto: Ole Martin Kyllø